خبرها

ناکامی روسیه برای عضویت در WTO

گفت‌وگوهای آمریکا و روسیه در مورد هموار کردن راه جهت پیوستن روسیه به سازمان تجارت جهانی به نتیجه نرسیده است. مقامات دو طرف در مذاکرات خود در سن‌پترزبورگ در این زمینه، به پیشرفت‌هایی اشاره کرده ولی گفته‌اند توافقی حاصل نشده است. جورج بوش رئیس‌جمهوری آمریکا گفت برای اینکه این توافق به تصویب کنگره آمریکا برسد لازم است که مذاکرات بیشتری در این باره صورت گیرد. دولت آمریکا می‌خواهد که روسیه در چندین مورد اقدامات بیشتری به عمل آورده و از جمله برای جلوگیری از نقض مالکیت معنوی قوانینی وضع کند و همچنین دسترسی به بازارهای روسیه را برای واردات محصولات کشاورزی آمریکا آسان‌تر سازد. روسیه که دارای تجارت و اقتصاد حجیمی است تاکنون موفق نشده به سازمان تجارت جهانی که در حال حاضر دارای ۱۴۹ عضو است ملحق شود زیرا آمریکا هنوز دارای نگرانی‌هایی در این زمینه به‌خصوص در مورد احترام به مالکیت معنوی است. گزارشگر امور اقتصادی بی‌بی‌سی می‌گوید ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه امیدوار بود که قبل از آغاز رسمی اجلاس گروه ۸ پیشرفت ملموسی در جهت پیوستن روسیه به سازمان تجارت جهانی حاصل شود. خبرنگار بی‌بی‌سی می‌افزاید در جریان اجلاس، احتمالاً آقای پوتین بر سر آنچه که سایر رهبران شرکت‌کننده در اجلاس آن را پیشرفت ضعیف روسیه در زمینه اصلاحات دموکراتیک می‌خوانند، تحت فشار قرار خواهد گرفت.

کاهش شدید شاخص سهام عربستان

ایرنا: شاخص سهام در بازار اوراق بهادار عربستان سعودی روز شنبه و در نخستین روز از فعالیت‌های هفتگی با کاهش شدیدی روبه‌رو شد. شاخص بورس عربستان که هفته گذشته را با ۱۱۸۵ واحد کاهش پشت سر گذاشته بود، در پایان فعالیت‌های روز شنبه نیز با ۱ هزار و ۱۱۰ واحد کاهش به ۱۰۷۵۷ واحد رسید. کاهش شاخص سهام در بورس عربستان سعودی در حالی ادامه یافت که سهام‌داران امیدوار بودند تصمیم جدید هیات‌مدیره بورس موجب رونق بازار شود. هیات‌مدیره بورس عربستان روز دوشنبه گذشته اجازه داد چهار شرکت بزرگ طی سال‌جاری میلادی ۳۰ درصد سهام خود را پذیره‌نویسی کنند. برخی کارشناسان بورس اعتقاد دارند که تحولات سیاسی خاورمیانه عامل اصلی سقوط شاخص سهام در بورس عربستان محسوب می‌شود. بورس عربستان طی چند هفته گذشته وضعیت نسبتاً باثباتی داشت و شاخص‌ها بین ۱۲ تا ۱۳ هزار واحد باقی مانده بود.

مبادلات چین ۱/۶ هزار میلیارد دلار

موج: به پیش‌بینی وزارت بازرگانی چین در سال‌جاری حجم تبادلات خارجی چین با ۱۵ درصد رشد سالانه به ۱/۶ تا ۱/۷ تریلیون دلار خواهد رسید. چونگ کوآن سخنگوی این وزارتخانه گفت: به عقیده ما، ظرف نیمه دوم سال‌جاری، تغییرات اساسی در روند رو به رشد تجارت خارجی چین به وجود نخواهد آمد. در نیمه نخست سال‌جاری، حجم مبادلات خارجی چین به ۷۹۵/۷ میلیارد دلار آمریکا رسید که در مقایسه با دوره مشابه سال‌جاری ۲۳/۴ درصد رشد داشته و مازاد تجاری این کشور نیز برابر با ۶۱/۵ میلیارد دلار آمریکا بوده است. به عقیده کارشناسان، در سال‌جاری رکورد مازاد تجاری این کشور به سادگی به ۱۰۱/۹ میلیارد دلار خواهد رسید و رکورد سال گذشته را پشت سر خواهد گذاشت. گفتنی است به عقیده این سخنگو، این روند رشد مازاد تجاری چین کاملاً طبیعی است.

تمدید فعالیت نیروگاه‌های اتمی آلمان

با توجه به بحث ادامه استفاده از انرژی اتمی و نیروگاه‌های هسته‌ای در آلمان، مقامات برجسته حزب سوسیال‌مسیحی این کشور دوباره خواستار تمدید مدت فعالیت این نیروگاه‌ها در آلمان شدند. «ادموند اشتویر» رئیس حزب سوسیال‌مسیحی و نخست‌وزیر ایالت بایرن گفت: آلمان به زمان بیشتری برای جایگزینی نیروگاه‌های اتمی خود نیاز دارد، بدین خاطر مدت زمان فعالیت این نیروگاه‌ها باید تمدید شود. اشتویر در گفت‌وگو با شماره شنبه روزنامه «پاساور نوین پرسه» افزود: انرژی‌های تجدیدپذیر را نمی‌توان هنوز جایگزین انرژی اتمی کرد بلکه با تعطیلی نیروگاه‌های اتمی ما به گاز، نفت و ذغال‌سنگ بیشتری نیاز خواهیم داشت و این امر نمی‌تواند راه‌حل باشد. «میشایل گلوس» وزیر اقتصاد آلمان از حزب سوسیال‌مسیحی نیز از مصوبه دولت سابق این کشور برای خروج از انرژی اتمی و تعطیلی مرحله‌ای نیروگاه‌های هسته‌ای کشور انتقاد کرد و گفت: ما بدون اینکه تشریح کنیم چگونه می‌خواهیم خلاء ناشی از نبود نیروگاه‌های اتمی را پر کنیم، نمی‌توانیم به‌سادگی از این نیروگاه‌های مطمئن و امن صرفنظر و آنها را تعطیل کنیم. گلوس در مقاله‌ای که در شماره فردا (یکشنبه) هفته‌نامه «بیلد ام زونتاگ» درج خواهد شد، افزود: تامین مطمئن انرژی باید یکی از موضوعات اجلاس سران «گروه هشت» در سن‌پترزبورگ نیز باشد. وی با اشاره به اینکه تقریباً تمام کشورهای عضو گروه هشت از انرژی اتمی استفاده می‌کنند، اضافه کرد: این کشورها دریافته‌اند که انرژی اتمی را برای تامین مطمئن مصرف‌کنندگان و اقتصاد با بهای ارزان نیاز دارند. گلوس نوشت: کشورهای گروه هشت می‌دانند که تنها با کمک انرژی اتمی می‌توانند به اهداف بین‌المللی حفاظت از محیط زیست و هوا دست یابند. وزیر اقتصاد آلمان افزود: افزایش شدید کنونی بهای نفت و گاز نشان داد که سیاست کشورهای گروه هشت تا چه اندازه صحیح بوده است. گلوس نوشت: برای آلمان به عنوان یک کشور صنعتی موفق مهم است که خود را به واردات انرژی از مناطقی که ثبات سیاسی ندارند، وابسته نکند. وزیر اقتصاد آلمان افزود: به همین علت، آلمان به ترکیب گسترده‌ای از انواع منابع برای تامین انرژی خود نیاز دارد.

ابعاد اقتصادی اجلاس گروه هشت

عباس فتاح‌زاده

اجلاس سران گروه هشت که شامل هفت کشور صنعتی دنیا به اضافه روسیه است، دارای ابعاد اقتصادی قابل توجهی است. این نشست که در سن‌پترزبورگ روسیه برگزار می‌شود، از روز شنبه آغاز شده و امروز دوشنبه خاتمه پیدا می‌کند.

در تصویر سران حاضر در این اجلاس را مشاهده می‌کنید. بحث ادامه کار در چارچوب تجاری موسوم به دور دوحه از جمله مباحث اقتصادی مهم در مذاکرات بود. دور دوحه که از اواخر سال ۲۰۰۱ و با اجلاس سازمان تجارت جهانی در دوحه، پایتخت کشور قطر، آغاز شده هم‌اکنون در شرایط بدی قرار دارد و شکست در مذاکرات آن سازمان تجارت جهانی را در آستانه فروپاشی قرار داده است. برای جلوگیری از این امر نمایندگانی از کشورهای مهمی که نماینده کشورهای در حال توسعه هستند به اجلاس گروه هشت دعوت شده‌اند. کشورهای آفریقای جنوبی، برزیل، چین، هندوستان و مکزیک نمایندگانی را به سن‌پترزبورگ فرستادند. یکی دیگر از مباحث اصلی اجلاس گروه ۸ که اختصاراً جی - ۸ خوانده می‌شود بحث تامین انرژی جهان و به خصوص اروپا است. از زمان مناقشه گازی روسیه و اوکراین که عملاً کل اروپا را درگیر موضوع کرد، بحث تامین انرژی وارد مرحله جدیدی شده است. ناآرامی‌های خاورمیانه هم نگرانی‌ها را دوچندان کرده است. بحث امنیت جهانی و امنیت انرژی ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر یافته‌اند و چنین چیزی بر اهمیت هر دو آنها افزوده است. اروپایی‌ها به دنبال آنند تا حداقل وابستگی را به منابع انرژی روسیه پیدا کنند. با بالا رفتن قیمت نفت و رسیدن آن به نزدیکی ۸۰ دلار در هر بشکه چنین موضوعی اهمیت دوچندانی یافته است. افتتاح خط لوله نفتی باکو - جیحان در آستانه این اجلاس نیز جالب توجه است.

خط لوله‌ای منفور ایرانی‌ها

خط لوله باکو - تفلیس - جیحان که پنجشنبه گذشته پس از ده سال بالاخره افتتاح شد، آنقدر طی سال‌های گذشته در ایران مورد انتقاد و بدگویی قرار گرفت که دیگر برای هموطنانمان کاملاً شناخته شده است. با آنکه انتقال نفت آسیای میانه از ایران بهترین و مقرون به صرفه‌ترین راه بود، اما تحت فشار آمریکا و با رهبری شرکت بریتیش پترولیوم این خط لوله از باکو در آذربایجان به بندر جیحان ترکیه رسید و عملاً کارش هم آغاز شد. این خط لوله ۱۷۰۰ کیلومتری با هزینه ۴ میلیارد دلاری عمدتاً با کمک شرکت‌های غربی ساخته شد. این در حالی است که هزینه استفاده از مسیر ایران به مراتب می‌توانست کمتر باشد. پنجشنبه شب در مراسم افتتاح این خط لوله روسای جمهور آذربایجان، گرجستان، قزاقستان و ترکیه حضور داشتند. وزیر انرژی آمریکا هم حاضر بود تا نشان دهد که ایالات متحده چقدر از این طرح حمایت می‌کند و چقدر از افتتاح آن خوشحال است. در مراسم افتتاح سعی شده بود تا حد ممکن مقامات دولتی فراوانی از کشورهای مختلف حضور داشته باشند. ۵۰ وزیر حاضر بودند و مهمانی شام مجللی هم به افتخار آنها برگزار شد. این خط لوله سالانه ۵۰ میلیون تن نفت را از آسیای میانه به ساحل مدیترانه انتقال می‌دهد و از آنجا نفتکش‌ها در فاصله زمانی نسبتاً کوتاهی نفت را به سراسر اروپا انتقال می‌دهند. این خط لوله علاوه بر نارضایتی ایران موجب دلخوری روس‌ها هم شده است. با احداث آن در واقع شبکه انرژی منطقه از انحصار روسیه خارج شده است. در مقابل بیش از هر کشوری ترکیه از افتتاح آن خوشحال است، زیرا علاوه بر تامین نفت مورد نیاز خود سالانه ۳۰۰ میلیون دلار به واسطه صادرات نفت از این خط لوله حق ترانزیت خواهد گرفت. در مراسم افتتاح خط لوله مذکور رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه، طی سخنانی آن را جاده ابریشم قرن بیست و یکم خواند و به تعریف و تمجیدهای آنچنانی پرداخت.

سرانجام روور

شرکت خودروسازی روور انگلستان که پس از ورشکستگی سروصدای زیادی به پا کرد و حتی بحث خرید آن توسط یک شرکت ایرانی مطرح شد، همان‌گونه که می‌دانید پس از کش و قوس‌های فراوان توسط یک خودروساز چینی به نام نانجینگ آتومبیل خریداری شد. خبرهای جدید حاکی از آن است که چینی‌ها قصد دارند از روور به عنوان ابزاری برای تصاحب بازار آمریکا استفاده کنند. خودروسازی نانجینگ قصد دارد از طریق این شرکت انگلیسی اولین چینی‌ای شود که در آمریکا کارخانه خودروسازی تاسیس می‌کند. قرار است در ایالات اکلاهمای آمریکا یک کارخانه تولید روور ساخته شود. نیروی کار آن عمدتاً محلی خواهند بود، اما سودش به جیب چینی‌ها می‌رود. از زمان خرید روور در ژوئیه ۲۰۰۵ (یک سال پیش) این اولین خبر جدی پیرامون طرح‌های کلان چینی‌ها برای این شرکت است. مسئولان وزارت تجارت آمریکا در اکلاهما اعلام کرده‌اند که محل اصلی احداث کارخانه شهر اکلاهماستی خواهد بود، اما مراکز مونتاژ و توزیع در شهر آردمور و مرکز تحقیقات و توسعه در نورمان خواهد بود. هر سه این شهرها در اکلاهما قرار دارند. بدین‌ترتیب بیش از ۵۰۰ موقعیت شغلی ثابت برای ایالت اکلاهما ایجاد می‌شود. نانجینگ آتومبیل قصد دارد با این طرح‌ها از خودروسازان بزرگتر چینی نظیر جیلی و چری سبقت بگیرد. هم‌اکنون سرعت رشد تقاضا برای خودرو در چین رو به کاهش است و این کشور که تا چندی پیش نیاز شدیدی به خودرو داشت کم‌کم در حال اشباع شدن است. لذا خودروسازان چینی قصد دارند با کمک قیمت‌های ارزان خود به بازارهای خارجی رو بیاورند. به خصوص شانگهای آتوموتیو ایندااستری که بزرگترین خودروساز در چین است تمایل زیادی در این زمینه نشان می‌دهد. حتی مدیران آن اولین شرکت چینی‌ای بودند که سعی کردند روور را بخرند ولی نتوانستند و یک رقیب هموطن از آنها پیشی گرفت. نانجینگ در قالب طرح خود در آمریکا دو میلیارد دلار سرمایه‌گذاری کرده و از سال ۲۰۰۸ سالانه ۱۲ تا ۱۶ هزار دستگاه خودرو تولید می‌کند.

مورداک سهامداران را خشمگین کرد

روپرت مورداک غول رسانه‌ای دنیا سهامداران شرکت بزرگ خویش را به شدت عصبانی ساخته است. وی که از طریق شرکتش موسوم به نیوزکورپ چندین روزنامه و شبکه تلویزیونی بزرگ را اداره می‌کند، از سهامداران خود خواست تا برای یک تصمیم‌گیری مهم گردهم بیایند. اما او محل برگزاری این جلسه را به جای آمریکا (مقر شرکت) در آن سوی دنیا یعنی استرالیا در نظر گرفت. در انتها هم تنها تعداد معدودی از سهامدارانش را برای این جلسه دعوت کرد. در جلسه مذکور اهداف شرکت در اینترنت برای سال ۲۰۰۷ مشخص شدند. قرار شد بخش اینترنت شرکت موسوم به «مای اسپیس» (Myspace) در سال ۲۰۰۷ به بازاری ۵۰۰ میلیون دلاری برسد. سهامداران شرکت به استثنای تعداد انگشت‌شماری که به جلسه استرالیا رفته بودند، خبر مذکور را تنها فردای آن روز و از طریق رسانه‌ها شنیدند. آنها که مجموعاً ۳/۲ میلیارد دلار سهام شرکت نیوزکورپ را در اختیار دارند از اینکه یک تصمیم مهم و اثرگذار بدون حضور و رای آنان به عمل آمده خشمگین هستند. هم‌اکنون کارشناسان بورس در آمریکا در حال بررسی این موضوع هستند که آیا مورداک با چنین کاری قوانین را زیر پا گذاشته است یا خیر. شورای نظارت بر بورس وال‌استریت، اصلی‌ترین بورس کشور و بزرگترین بازار سهام دنیا، تاکنون در مورد احتمال تحقیقات خود در این زمینه اظهارنظری نکرده است. طی روزهای اخیر تفاسیر مختلفی از سوی کارشناسان در صفحات اقتصادی روزنامه‌ها منتشر شده و اظهارنظرهای متفاوتی در مورد اتفاق جدید به عمل آمده است. برخی معتقدند که اگر با مورداک برخورد نشود، بدعتی در زمینه اقدامات خودسرانه مدیران پدید خواهد آمد و در آینده مدیران بیشتری بدون توجه به نظر سهامداران خود تصمیم می‌گیرند. البته قدرت رسانه‌ای مورداک برخورد با وی را دشوار می‌سازد.

بهبود وضعیت سونی - اریکسون

شرکت ژاپنی - سوئدی سونی اریکسون که پنجمین تولیدکننده بزرگ تلفن همراه در دنیا است، پس از سال‌های بسیار بد خود به وضعیت مناسبی رسیده است. این شرکت طی سه ماهه دوم سال‌جاری میلادی (اواسط فروردین تا اواسط تیر) توانست سود خود را دو برابر کند. علت اصلی این امر به اعتقاد کارشناسان توجه این شرکت به روند حاکم در بازار است. هم‌اکنون بازار علاقه زیادی به گوشی‌های دوربین‌دار با قابلیت پخش موسیقی دارد. تولید این محصولات توسط سونی - اریکسون موجب رشد فروش آن شده است. این شرکت که ظاهراً قصد تولید گوشی تلفن همراه در ایران را هم دارد، طی روزهای آینده بیلان جدید خود را رسماً اعلام می‌کند. به اعتقاد برخی ناظران آمار مثبت این شرکت نشان‌دهنده آن است که کلاً وضعیت بازار موبایل در جهان بهتر از آن چیزی است که پیش‌بینی می‌شد، بنابر آمارهای اولیه این شرکت ژاپنی - سوئدی در سه‌ماهه دوم سال میلادی جاری مجموعاً ۲۳۰ میلیون دستگاه گوشی تلفن همراه فروخته است که ۱۰ میلیون دستگاه بیشتر از پیش‌بینی خود شرکت است. برای کل سال فروش ۹۵۰ میلیون دستگاه موبایل پیش‌بینی شده است. فلینت، مدیر شرکت، معتقد است که تغییر استراتژی‌های سونی - اریکسون موجب شد تا میانگین قیمت محصولاتش پایین‌تر آمده و در نتیجه مشتریان استقبال بیشتری از آنها داشته باشند. این شرکت مشهور به این ویژگی است که موبایل‌های آن گران هستند و در میان انواع محصولاتش نمی‌توان گوشی‌ای را یافت که بتوان آن را در رده موبایل‌های ارزان‌قیمت جای داد. البته قیمت گوشی‌های سونی - اریکسون همان‌گونه که مدیرش می‌گوید مقداری کاهش یافته و از میانگین ۱۵۰ یورو به ۱۴۵ یورو (حدود ۱۶۰ هزار تومان) رسیده است. این شرکت در گذشته تمرکز خود را بر روی گوشی‌های نسبتاً اشرافی و مشتریان خاص گذاشته بود، اما ظاهراً این وضعیت در حال تغییر است. البته رجوع به قیمت‌های خیلی ارزان هم بعید است.

ژاپنی‌ها در حال خداحافظی با صفر

در سال‌های اخیر موضوع بهره‌های بانکی صفر درصد در ژاپن آنقدر بحث‌برانگیز بوده و آنقدر در مورد آن مطلب منتشر شده است که حد و حساب ندارد. پنج سال بود که بانک مرکزی این کشور بهره بانکی را در حدود صفر درصد قرار می‌داد تا اقتصاد را تحریک کرده و بر رونق اقتصادی بیفزاید. البته طی چند ماه اخیر پیش‌بینی تغییر قریب‌الوقوع این وضعیت زیاد مطرح شود. بالاخره حالا هم بانک مرکزی ژاپن به صورت قطعی بهره را از صفر به ۰/۲۵ درصد رساند. گفته می‌شود این آغاز روند افزایش‌ها خواهد بود و در آینده نرخ بهره سیر صعودی خود را ادامه خواهد داد. در فوریه ۱۹۹۹ بانک مرکزی بهره‌ها را صفر در نظر گرفت، اما شرایط به گونه‌ای شد که مجدداً آن را در اوت ۲۰۰۰ به ۰/۲۵ درصد رساند. اما رکود اقتصادی دوباره مدیران این بانک را در مارس ۲۰۰۱ به بازگشت به بهره صفر واداشت. اما اکنون هفت ماه پیاپی است که شاخص مصرف و قیمت‌ها در کشور افزایش پیدا می‌کند. لذا به نظر می‌رسد شرایط گذشته پایان یافته باشد. کائورو یوسانو وزیر اقتصاد ژاپن که بزرگترین اقتصاد آسیا را هدایت می‌کند، اخیراً از افزایش بهره‌ها توسط بانک مرکزی حمایت کرد. تاثیر این امر بر نرخ برابری ین و دلار به نفع ین تمام می‌شود، لذا می‌تواند با افزایش ارزش ین به صادرات ضربه بزند. لذا اقدام جدید بانک مرکزی با احتیاط زیادی صورت می‌گیرد. ژاپنی‌ها به هیچ وجه نمی‌خواهند به صادرات خود و شرکت‌های بزرگی نظیر تویوتا، سونی و... که به صادرات وابسته‌اند، ضربه بزنند. توشیهیکو فوکویی رئیس بانک مرکزی که تصویرش را می‌بینید هم‌اکنون مقصد تمامی نگاه‌ها در اقتصاد ژاپن شده است. اگر بتواند با موفقیت بهره‌ها را افزایش دهد بر محبوبیت خود خواهد افزود. از وی در نشریات غربی بعضاً به «آلن گرینسپن ژاپن» هم یاد شده است. برخی ویژگی‌های وی با خصوصیات رئیس سابق بانک مرکزی آمریکا قابل مقایسه‌اند.

کاهش سرمایه‌گذاری دیزنی در سینما

شرکت رسانه‌ای دیزنی درست در زمانی که محصول جدیدش یعنی فیلم سینمایی «دزدان کارائیب-۲» (تصویر) رکورد فروش در اولین هفته نمایش در کل طول تاریخ سینما را شکسته است، خبرهای ناامیدکننده‌ای را از خود منتشر می‌سازد. این شرکت مشهور قصد دارد بخش فیلمسازی خود را به شدت کوچک سازد. در آینده میزان تولید فیلم در شرکت مذکور نصف خواهد شد. به‌جای ۱۳ تا ۲۱ فیلم در سال تنها ۸ تا ۱۰ فیلم ساخته خواهند شد. تعداد زیادی از پرسنل شرکت هم اخراج می‌شوند. فیلم دزدان کارائیب-۲ اخیراً توانست در اولین نمایش آخر هفته خود ۱۳۲ میلیون دلار بفروشد که همانگونه که اشاره شد رکورد تاریخ سینما را شکسته است. این امر موجب شد تا حتی تحلیلگران در بازار سهام وال‌استریت در مورد دیزنی تجدیدنظر کنند و پیش‌بینی خود برای سوددهی این شرکت را بهبود ببخشند. به‌رغم این موضوع تعداد پرسنل شرکت در بخش فیلمسازی ۲۰ تا ۲۵ درصد کاهش خواهد یافت. در مورد تعداد پرسنل دیزنی در رشته فیلمسازی تعداد دقیقی اعلام نمی‌شود اما آنها حدود چندصد نفر تخمین زده می‌شوند. در سال‌های اخیر تجارت سینما برای تمامی شرکت‌های هالیوود سخت‌تر و خطرناک‌تر شده است، زیرا هزینه تبلیغات و جلوه‌های ویژه به شدت بالا رفته است. فقط ساخت دزدان دریایی-۲ و دزدان دریایی-۳ که به صورت همزمان فیلمبرداری شدند برای دیزنی ۴۵۰ میلیون دلار بود. برای تبلیغات جهانی باید ۵۰ درصد هم به آن اضافه کرد. این دو فیلم باید ۶۷۵ میلیون دلار بفروشند تا تازه هزینه‌ها جبران شوند. تنها پس از گذشتن از این رقم است که پروژه سود می‌دهد. با توجه به آنکه تعداد سینماروها رو به کاهش است، خطرات پروژه‌های عظیم بسیار زیاد شده است. براساس آمارها معمولاً از هر ده فیلم هفت عدد آنها با شکست تجاری روبه‌رو می‌شود. در چنین شرایطی دیزنی ترجیح می‌دهد به‌جای سینما به تجارت دیگری بپردازد.

وینچستر در آستانه تعطیلی

در تصویر چارلتون هستون، هنرپیشه سابق هالیوود، را می‌بینید که در سال ۲۰۰۳ اسلحه معروف آمریکایی‌ها موسوم به وینچستر را نشان می‌دهد. وی که به مانند بسیاری دیگر از هنرپیشه‌های هالیوود نظیر جان وین استفاده زیادی از این اسلحه در فیلم‌هایش داشت، از حامیان شرکت‌های اسلحه‌سازی و در راس آنها وینچستر بود. اما اکنون به‌رغم حمایت‌های مختلف این شرکت معروف در حال ورشکستگی است. وینچستر اساساً سمبل شرکت‌های اسلحه‌سازی آمریکا است و تعطیلی آن پس از ۱۵۰ سال می‌تواند یک شکست روانی بزرگ برای آنها باشد. شرکت بلژیکی هرستان که در سال ۱۹۹۰ وینچستر را خریده، به‌دنبال تعطیلی آن است. بلژیکی‌ها در عوض به‌دنبال تولید اسلحه‌های ارزان‌قیمت در اروپا و ژاپن هستند که بتوانند آنها را در فروشگاه‌ها و سوپرمارکت‌ها به وفور عرضه کنند و بفروشند. البته مدیران هرستان اعلام کرده‌اند که اگر برای شرکت وینچستر خریداری پیدا شود، آن را به‌جای تعطیل کردن می‌فروشند. به‌نظر می‌رسد برخی ابراز علاقه‌های اولیه برای خرید مطرح شده است. چند شرکت آمریکایی حرف‌هایی را مطرح کرده‌اند، اما هیچ کدام جدی نشده است. وینچستر توسط فردی خیاط در قرن نوزده افتتاح شد. وی با خیاطی و تولید پیراهن سرمایه‌ای برای احداث شرکت مذکور فراهم کرد! جنگ داخلی آمریکا در فاصله سال‌های ۱۸۶۵-۱۸۶۱ نیاز به اسلحه و رشد وینچستر را افزایش داد. طی قرن بیستم در سال‌های جنگ جهانی دوم ۱۸ هزار نفر در کارخانه‌های آن کار می‌کردند و سالانه ۳۰۰ هزار اسلحه می‌ساختند. جالب است که احتمال تعطیلی وینچستر امروز در شرایطی مطرح شده که ماجراجویی‌های دولت جنگ‌طلب بوش بر سود شرکت‌های تولید اسلحه و تجهیزات نظامی افزوده است. این شرکت در گذشته حتی مورد توجه روسای جمهور آمریکا هم بود. تئودور روزولت در سال ۱۹۰۹ به‌هنگام سفر به آفریقا یک وینچستر کادو برد.

نگاه

صربستان به‌دنبال رشد ۶ درصدی

صربستان قصد دارد با انجام اقدامات اصلاحی اقتصادی به‌ویژه تسریع در روند خصوصی‌سازی در این کشور به ۶ درصد رشد اقتصادی در سال‌جاری (۲۰۰۶) نائل آید. در راستای طرح خصوصی‌سازی در این کشور کمیته خاصی به‌نام کمیته خصوصی‌سازی در مجلس نمایندگان این کشور تشکیل شده است. طبق اطلاعات ارائه شده از سوی منابع دولتی بیش از ۳۰۰ شرکت و کارخانه دولتی در سال ۲۰۰۵ به بخش خصوصی خارجی و داخلی فروخته شد. صربستان با اجرای یک برنامه پیگیر خصوصی‌سازی قصد دارد تولید ناخالص داخلی خود را تا پایان سال‌جاری میلادی به ۶ درصد برساند. «ملادیچ دینکیچ» وزیر دارایی این کشور اخیراً گفت که با وجود یک دهه جنگ و تحریم اقتصادی، ده‌ها شرکت و کارخانه با ارزش اقتصادی بالا برای عرضه به بخش خصوصی وجود دارد. در این میان سرمایه‌گذاران خارجی بیشتر کارخانه‌های دخانیات و شرکت‌های خدمات موبایل و بانک‌ها را مورد توجه قرار داده‌اند. صربستان با چالش‌های بزرگ اقتصادی به‌دلیل تورم بالا و بیکاری گسترده روبه‌رو است. تولید ناخالص داخلی این کشور برابر ۲۵ میلیارد یورو است. حجم اقتصاد صربستان در مقایسه با کشوری مانند بلژیک در اتحادیه اروپا با جمعیتی برابر صربستان، حدود یک‌دهم است. اما به گفته وزیر اقتصاد صربستان، مشکلات این کشور بیش از آنکه اقتصادی باشند، ریشه در مسائل سیاسی دارند. رشد تولید ناخالص داخلی این کشور در سال ۲۰۰۴ برابر با ۷/۲ درصد و در سال ۲۰۰۵ برابر با ۶/۵ درصد گزارش شده است که ارقام بالاتری نسبت به همسایگان آن یعنی رومانی و بلغارستان را نشان می‌دهد. این دو همسایه به اروپا راه یافته‌اند اما مذاکرات مربوط به پیوستن صربستان به اتحادیه اروپا به دلایل حقوق بین‌الملل مربوط به جنایات جنگی تحت بررسی در لاهه به حال تعلیق درآمده است. هر چند سرانه تولید ناخالص داخلی صربستان به میزان ۲۷۵۰ یورو، بالاتر از این دو کشور است، اما به گفته وزیر اقتصاد صربستان، این کشور با توجه به وضعیت اقتصادی و سیاسی موجود، در سال ۲۰۱۲ قادر خواهد بود به اتحادیه اروپا بپیوندد. به گفته وی در حال حاضر صربستان فرصت دارد که با توجه به دستمزدهای پایین در این کشور برای چندین سال خارجیان را تشویق به سرمایه‌گذاری در این کشور کند و خصوصی‌سازی عمده‌ترین فعالیت دولت در این راستا خواهد بود. بیشترین توجه شرکت‌های خارجی به بانک‌های صربستان است. بعد از شرایط بد اقتصادی در دوران «اسلوبودان میلوشوویچ» و جنگ‌های بالکان در حال حاضر به دلیل آرامش و ثبات در منطقه، وضعیت اقتصادی صربستان رو به بهبود نهاده است.

به گفته منابع دولتی، مردم صرب هم‌اکنون ۲/۳ میلیارد یورو پس‌انداز در بانک‌ها دارند و این رقم ماهانه ۱۰۰ میلیون یورو افزایش می‌یابد. بانک‌ها هم‌اکنون سی برابر سال ۲۰۰۴ به مردم وام می‌دهند و صرب‌ها ۳/۸ میلیون کارت اعتباری در اختیار دارند. با توجه به علاقه‌مندی سرمایه‌گذاران خارجی به بانک‌های این کشور سال گذشته یک بانک به «آلفا بانک» یونان فروخته شد و سه بانک دیگر ازجمله بانک بزرگ «وویودکانسکا» در فهرست واگذاری به بخش خصوصی در سال‌جاری هستند. در حال حاضر بانک اتریشی «رایفایسن» فعال‌ترین بانک خارجی در صربستان و دارای شعبه‌های متعدد در بلگراد و دیگر شهرها است.

دولت تاکنون دو کارخانه دخانیات را به شرکت‌های خارجی «فیلیپ موریس» و «بریتیش امریکن توباکو» واگذار کرده و قرار است شرکت بین‌المللی دخانیات ژاپن یک شرکت دیگر دخانیات در صربستان را به مبلغ ۲۵ میلیون یورو بخرد. صربستان همچنین شرکت مهم خدمات موبایل به‌نام «موبتل» را در معرض فروش گذاشته است. این شرکت از یک دوست و متحد رئیس‌جمهوری اسبق «میلوشوویچ» که متهم به رشوه‌خواری و اختلاس شده، گرفته‌شده و در معرض فروش قرار گرفته است. به گفته وزیر اقتصاد صربستان، این قضیه یک آزمایش برای روند خصوصی‌سازی و تثبیت قانون در این کشور تلقی می‌شود. وی از دولت و بانک‌های اتریشی برای کمک به تحقق این قضیه قدردانی کرده‌است. علاوه‌بر دخانیات، تلفن همراه و بانک‌ها، قرار است صربستان در بخش انرژی نیز خصوصی‌سازی را اجرا کند. در این راستا، از جمله شرکت ملی نفت صربستان تا پائیز امسال وارد روند خصوصی‌سازی می‌شود. اما باید توجه داشت که همه شرکت‌های صربستان قابل تبدیل به پول نقد برای دولت نیستند. مثلاً شرکت خودروسازی «زاستاوا» فاقد بهره‌وری لازم است و از این رو دولت بلگراد امیدوار نیست که برای واگذاری آن خریداری پیدا شود. مشکل بزرگ اقتصادی این کشور رقم بالای تورم است. قیمت‌ها در سال ۲۰۰۴ برابر ۱۳/۷ درصد و در ۲۰۰۵ برابر ۱۷/۷ درصد رشد داشته است. وزارت اقتصاد این کشور افزایش قیمت‌ها در سال‌جاری را ده درصد پیش‌بینی کرده است. به عقیده «پرداگ بوبالو» وزیر اقتصاد صربستان، افزایش قیمت‌ها در اقتصاد در حال گذار صربستان تا حدودی ناشی از فزونی گرفتن هزینه‌ها در بخش خدمات است که طی سال‌های قبل دچار رکود بوده است.

دولت صربستان برای کنترل قیمت‌ها و حمایت از پول خود راهبرد کاهش هزینه‌ها را در پیش گرفته است. به‌رغم برنامه‌های کاهش هزینه و خصوصی‌سازی صنایع و شرکت‌های دولتی، این کشور با معضل ۱۹ درصد بیکاری نیروی کار مواجه است. به عقیده برخی اقتصاددانان یکی از مشکلات بر سر راه کاهش بیکاری، فقدان انعطاف‌پذیری نیروی کار این کشور است زیرا مردم صرب عموماً خواهان یک شغل برای تمام عمر هستند. در مورد بسته شدن کارخانجات بدون بازده نیز که خود سبب بیکاری گروهی از مردم می‌شود، وزیر اقتصاد این کشور عقیده دارد این کار درستی است زیرا نمی‌توان مردم را وادار به خرید کالاهایی کرد که مایل به خرید آنها نیستند.

گفته می‌شود از هر ۱۰۰ دینار درآمد خالص در این کشور، دولت ۷۳ دینار بابت مالیات و دیگر مشارکت‌های مالی روانه خزانه می‌کند که بسیار بالاتر از کشورهای همسایه است. دولت قصد دارد این رقم را به ۶۰ دینار برساند.